

102692

Václav Jehlička
ministr kultury

Národní památkový ústav ústřední pracoviště Valdštejnské nám. 3/162, Praha 1	
Došlo	18 -10- 2007
Čj.	8019
Přílohy:	Odd: PO 1

V Praze dne 12. října 2007
Č.j.: 13 153/2007

Rozhodnutí

Podle ustanovení § 59 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, jsem na základě rozkladu ze dne 11. 4. 2007 Evy Mansfeldové, Jindřicha Jáchyma a Ireny Jáchymové, všichni bytem Máchova 301, 407 21 Česká Kamenice (dále též „podatelé rozkladu“), přezkoumal rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 7747/2003 ze dne 19. 3. 2007 (dále též „rozhodnutí Ministerstva kultury“), kterým se prohlašuje za kulturní památku podle ustanovení § 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 20/1987 Sb.“) **dům č.p. 301 s terasou s opěrnou kamennou zdí, s pozemkem, st.p.č. 658/1 a pozemky (zahrada) p.p.č. 1537/1, 1537/2 a 1537/3, k.ú. Česká Kamenice, obec Česká Kamenice, okr. Děčín, Ústecký kraj, za kulturní památku.** Vedle podatelů rozkladu jsou dalšími účastníky řízení MUDr. Petr Matiašek a Hedvika Matiašková, oba bytem Máchova 301, 407 21 Česká Kamenice, kteří jsou společně s podateli rozkladu vlastníky předmětného domu. Účastníkem řízení je rovněž Město Česká Kamenice, se sídlem nám. Míru 219, 407 21 Česká Kamenice, které je vlastníkem předmětných pozemků. Podle ustanovení § 59 odst. 2 správního řádu jsem na základě návrhu zvláštní (rozkladové) komise, ustavené podle § 61 odst. 2 správního řádu rozhodl

následovně:

rozklad se zamítá
a napadené rozhodnutí Ministerstva kultury
č.j. 7747/2003 ze dne 19. 3. 2007
se potvrzuje.

Odůvodnění:

Rozkladem ze dne 11. 4. 2007, podaným v zákonné lhůtě, se podatelé rozkladu domáhají, aby bylo zrušeno rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 7747/2003 ze dne 19. 3. 2007.

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Ministerstvo kultury zahájilo na základě podnětu ze dne 29. 4. 2003, který podal Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Ústí nad Labem, řízení o prohlášení areálu domu č.p. 301 s terasou a opěrnou zdí, s pozemkem st.p.č. 658 a zahradou na pozemcích p.p.č. 1537/1, 1537/2, 1537/3, k.ú. Česká Kamenice, obec Česká Kamenice, okr. Děčín, Ústecký kraj, za kulturní památku (dále též „areál domu“). Národní památkový ústav svůj podnět odůvodnil takto: „Dům čp. 301 je součástí tří secesních vil. Každá z nich má odlišně řešenou fasádu. Její architektonický výraz vč. interiéru prezentuje ukázkou secesní architektury v tomto regionu.“

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb. se ve věci vyjádřil Městský úřad Děčín, odbor rozvoje v dopise ze dne 11. 2. 2003, kde uvedl: „Vzhledem k tomu, že dům je v dobrém technickém stavu a nebyl v minulosti dotčen nevhodnými stavebními úpravami, doporučujeme jeho prohlášení za nemovitou kulturní památku, reprezentující secesní architekturu v tomto regionu.“

Souhlasné vyjádření dle § 3 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb. Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 12. 5. 2003 obsahuje toto odůvodnění: „...Areál domu je kvalitním příkladem zachované secesní architektury z počátku 20. století v této oblasti a je součástí tří secesních vil. Každá z nich má odlišně řešenou fasádu. Její architektonický výraz včetně interiéru prezentuje ukázkou secesní architektury v regionu ...“.

Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona 20/1987 Sb. byli účastníci řízení - vlastníci domu, Eva Mansfeldová, Irena Jáchymová, Jindřich Jáchym, MUDr. Petr Matíásek, Hedvika Matoušková a vlastníci předmětných pozemků Město Česká Kamenice vyrozuměni dopisem ze dne 13. 10. 2004. o zahájení řízení ve věci podnětu k prohlášení areálu domu za kulturní památku. Dopis vlastníci převzali 21. a 22. 10. 2004. Nikdo z vlastníků se k podnětu nevyjádřil.

Po shromáždění podkladů bylo účastníkům umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k uvedeným podkladům i způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhli jejich doplnění. Účastníci se opět nevyjádřili.

Rozkladem napadeným rozhodnutím pak Ministerstvo kultury prohlásilo areál domu za kulturní památku neboť po vyhodnocení výše uvedených důkazů dospělo k závěru, že areál domu je svým dobrým technickým stavem a minimálními změnami v úpravě zahrady významnou ukázkou secesní architektury a splňuje tak podmínky § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb. pro prohlášení věci za kulturní památku.

Rozhodnutí Ministerstva kultury ze dne 19. 3. 2007 převzali vlastníci 29. a 30. 3. 2007, MUDr. Petr Matíásek si dopis nevyzvedl. Dopisem ze dne 11. 4. 2007 podali vlastníci Eva Mansfeldová, Jindřich Jáchym a Irena Jáchymová proti tomuto rozhodnutí rozklad.

V rozkladu se zejména namítá, že ve výrokové části napadeného rozhodnutí jsou nesprávně uvedena jiná čísla parcel než parcel skutečně přilehlých zahrad u domu čp. 301 v obci Česká Kamenice. V domě se nacházejí čtyři samostatné komíny a nikoli jeden, jak je v rozhodnutí uvedeno. Rovněž se podotýká, že severní a východní fasáda domu nejsou zapuštěny do terénu, jak je v rozhodnutí uvedeno. Okna se dochovala původní pouze

v přízemí domu a to již ve špatném, dezolátním stavu. Okna v dalších podlažích jsou nová a již moderního typu a odlišného vzhledu od původních. Původní kovaná zábradlí jsou značně zkorodovaná, místy zcela rozpadlá a ornamenty již nezřetelné. V rozkladu se dále namítá, že dům čp. 301 prodělal stavební úpravy, které významně narušily celkový původní vzhled domu a o těchto úpravách není v důvodové zprávě jediná zmínka, naopak je zde uvedeno, že dům je v dobrém technickém stavu a nebyl v minulosti dotčen nevhodnými stavebními úpravami, což je dle podatelů rozkladu chybné až klamné tvrzení. Původní projekt na stavbu secesní vily nebyl stavitelem dodržen a na vile tak jsou pouze secesní prvky. Namítá se, že vlastníkům domu nebyla dána možnost vyjádřit se k podmínkám, za kterých má být dům čp. 301 prohlášen za kulturní památku. V rozkladu se uvádí, že „při shromažďování podkladů pro rozhodnutí mi bylo pracovníky odboru kultury a památkové péče Krajského úřadu Ústeckého kraje diktováno a určováno jaké úpravy budu moci provádět při vnitřních úpravách svého bytu v domě čp. 301, jako je vnitřní vzhled a typ oken, kdy s tímto názorem nesouhlasím.“. Způsob vnitřních úprav a vybavení bytu je dle názoru podatelů rozkladu domu čistě na jejich rozhodnutí a považují zasahování do těchto úprav pracovníky odboru památkové péče za nepřijatelný zásah do osobních práv a svobod.

V souladu s § 59 správního řádu bylo v celém rozsahu přezkoumáno rozhodnutí prvoinstančního orgánu včetně řízení, které rozhodnutí předcházelo, a to zejména s přihlédnutím k námitkám v rozkladu uvedeným.

Shledal jsem, že Ministerstvo kultury shromáždilo všechny potřebné podklady a na základě jejich řádného vyhodnocení dospělo k závěru, který v rozkladem napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnilo, že předmětný areál domu splňuje podmínky pro prohlášení za kulturní památku podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., neboť je svým dobrým technickým stavem a minimálními změnami v úpravě zahrady významnou ukázkou secesní architektury. Dospěl jsem k závěru, že rozkladem napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem č. 20/1987 Sb. a správním řádem. Mám tak za to, že předmětný soubor věcí byl důvodně a oprávněně prohlášen za kulturní památku. Mám tak za to, že nejsou dány žádné relevantní důvody pro změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí. Proto mi nezbylo než rozklad zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

K námitkám uplatněným v rozkladech uvádím následující:

Ohledně námítky, že „severní a východní fasáda domu nejsou zapuštěny do terénu“, jak se chybně uvedeno v napadeném rozhodnutí, sděluji, že tato námitka je oprávněna, nicméně celkovou památkovou hodnotu domu však nijak nesnižuje. Totéž se týká i další oprávněné námítky, že „v domě se nacházejí čtyři samostatné komíny a nikoli jeden“, jak je nesprávně uvedeno v rozhodnutí.

Co se týče námítky, že „okna se dochovala původní pouze v přízemí domu a to již ve špatném, dezolátním stavu. Okna v dalších podlažích jsou nová a již moderního typu a odlišného vzhledu od původních.“, uvádím, že zasazení nových oken nijak výrazně nenarušilo původní vzhled domu a jeho celkovou památkovou hodnotu

K námitce, že „původní kovaná zábradlí jsou značně zkorodovaná, místy zcela rozpadlá a ornamenty již nezřetelné.“, uvádím, že Ministerstvo kultury prohlašuje věci za kulturní památky dle zákona č. 20/1987 Sb. jako celek a nikoliv pouze části věcí. Současný stav zábradlí tedy nesnižuje památkovou hodnotu areálu domu jako celku.

Ohledně námitky, že „fům čp. 301 prodělal stavební úpravy, které významně narušily celkový původní vzhled domu a o těchto úpravách není v důvodové zprávě jediná zmínka, naopak je zde uvedeno, že dům je v dobrém technickém stavu a nebyl v minulosti dotčen nevhodnými stavebními úpravami, což považuji za chybné až klamné tvrzení. Původní projekt na stavbu secesní vily nebyl stavitelem dodržen a na vile tak jsou pouze secesní prvky.“, podotýkám, že v napadeném rozhodnutí je uvedeno „areál domu čp. 301 je svým dobrým technickým stavem a minimálními změnami v úpravě zahrady významnou ukázkou secesní architektury.“ O nedotčenosti domu hovoří vyjádření městského úřadu, proto ani tento bod není důvodem k neprohlášení domu za kulturní památku. Ministerstvo kultury není povinno v rozhodnutí uvádět veškeré stavební úpravy objektu.

Co se týče námitky, že „vlastníkům domu nebyla dána možnost vyjádřit se k podmínkám, za kterých má být dům čp. 301 prohlášen za kulturní památku.“ uvádím, že vlastníci obdrželi spolu s vyrozuměním o zahájení správního řízení „Příručku vlastníka kulturní památky“, kde jsou práva a povinnosti vlastníka kulturní památky vyložena, a k vyjádření k podkladům byli vyzváni a byla jim k tomu byla poskytnuta zákonem daná lhůta.

K námitce, že „Při shromažďování podkladů pro rozhodnutí mi bylo pracovníky odboru kultury a památkové péče Krajského úřadu Ústeckého kraje diktováno a určováno jaké úpravy budu moci provádět při vnitřních úpravách svého bytu v domě čp. 301, jako je vnitřní vzhled a typ oken, kdy s tímto názorem nesouhlasím. Způsob vnitřních úprav a vybavení bytu je dle názoru uvedených majitelů domu čistě na jejich rozhodnutí a považují zasahování do těchto úprav pracovníky odboru památkové péče za nepřijatelný zásah do osobních práv a svobod.“ uvádím, že vzhledem k povaze kulturní památky je vlastník mimo jiné vázán čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, který stanoví, že vlastnictví zavazuje a že ho nesmí být zneužito na újmou práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Obecným zájmem je nepochybně i ochrana kulturních památek. Orgán památkové péče je oprávněn vyjadřovat se ke stavebním změnám objektu, nikoli k jeho vnitřnímu vybavení, pokud toto není rovněž památkově chráněno.

Ohledně námitky, že „ve výrokové části rozhodnutí jsou nesprávně uvedena jiná čísla parcel než parcel skutečně přilehlých zahrad u domu čp. 301 v obci Česká Kamenice.“ uvádím, že v úvodu rozhodnutí jsou opravdu v důsledku o písařské chyby uvedena nesprávně dvě čísla pozemků zahrady ve znění „p. p.č. 1537/1, 1537/2 a 1537/3“. Nicméně je podstatné, že v samotné výrokové části napadeného rozhodnutí jsou uvedena správná čísla parcel ve znění „p.p.č. 1537/1, 1537/2 a 1537/3“ a proto není třeba měnit výrok napadeného rozhodnutí v rámci rozhodnutí o rozkladu.

Ostatní skutečnosti, které vyplývají z rozhodnutí prvoinstančního orgánu, z řízení jež mu předcházelo, jakož i z rozkladu, byly přezkoumány a bylo shledáno, že pro výrok tohoto rozhodnutí o rozkladu nejsou podstatné a nemají na něj vliv.

K projednání podaného rozkladu byla svolána ustavená zvláštní (rozkladová) komise, která věc komplexně posoudila a na základě výše uvedeného mně navrhla rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Toto rozhodnutí je podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v platném znění, konečné a nelze se proti němu dále odvolat.

Mgr. Václav Jehlička, v. r.
ministr kultury

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek

Eva Mansfeldová
Máchova 301, 407 21 Česká Kamenice

Jindřich Jáchym
Máchova 301, 407 21 Česká Kamenice

Irena Jáchymová
Máchova 301, 407 21 Česká Kamenice

Město Česká Kamenice
nám. Míru 219, 407 21 Česká Kamenice,

Na vědomí: Ministerstvo kultury, OPP, zde

Národní památkový ústav, ústřední pracoviště,
Valdštejnské nám. 3, 118 01 Praha 1 - Malá Strana

Národní památkový ústav, ú.o.p. v Ústí nad Labem
Hrnčířská 10, 400 21 Ústí nad Labem

Krajský Úřad Ústeckého kraje, odbor kultury a památkové péče
Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

Městský úřad Děčín, odbor školství a kultury
Mírové nám. 1175/5, 405 38 Děčín IV